

7 Apr. nytte disse, hvorimod de, som allerede nu drive deres Handel i Compagnie, skulle være pligtige til, inden eet Aars Forløb at bekiendtgjøre deres Handelsfirma paa den i foregaaende § 2 nævnte Maade, og at forevise deres Interessentfabs-Contract for Øvrigheden.

10 Apr. Cancellie-Pl. (Resol. 2 Apr.), indeholdende forandrede Bestemmelser ang. Dimissionsexamen paa Skolelærer-Seminarierne i Danmark, m. v. [C. T. 329].

Det har behaget Kongen at resolvare som følger: 1) De Fag, hvori Dimittender fra Skolelærer-Seminarierne i Danmark, saavel som de, der, efter erholdt Tilladelse underkaste sig Dimissionsexamen, skulle aflægge Prøve, classificeres for Fremtiden under følgende Rubrikker: 1) Religionskundskab, derunder Bibelhistorie indbefattet. 2) Catechisation. 3) Skriftlig Udarbejdelse i Modersmaalet. 4) Regning: saavel Tavle- som Hovedregning. 5) Indbyrdes Underviisning og almindelig Methodelære. 6) Dansk Grammatik og Boglæsning. 7) Geographie og Fædrelandshistorie. 8) Skionskrivning. 9) Gymnastik. 10) Sang og Musik. 2) Prøverne i disse Fag blive at affholde efter de i Regl. 10 Febr. 1818 §§ 35—45 foreskrevne Regler; dog med følgende nærmere Bestemmelser: a) Prøven i skriftlig Udarbejdelse i Modersmaalet aflægges saaledes, at Examinanderne, omtrent 4 Uger før Dimissionsexamen, forfatte en skriftlig Udarbejdelse over et opgivet Thema under specielt og stadigt Tilsyn af Seminariets Lærere. Disse Udarbejdelser blive derpaa, med Paategning af Lærerne om at de, i deres Overværelse, ere forfattede af selve Examinanderne, omfendte til Censorerne i det seneste 2 Uger før Examen, for at bedømmes af disse. b) Prøven i Gymnastik bliver i Almindelighed at aflægge saavel theoretisk som practisk, i Overeensstemmelse med det nævnte Reglements § 45, dog skal det, naar en Examinand har en eller anden Legemsfeil, der, uden at gjøre ham aldeles uskikket til at være Skolelærer, hindrer ham i at udføre gymnastiske Øvelser, anses tilstrækkeligt, at han godtgjør at besidde den fornødne Indsigt og Færdighed til at vejlede Børnene ved de gymnastiske Øvelser. c) Prøven i Sang kan bortfalde for den, som Naturen har nægtet Anlæg

til Sang; hvorimod en saadan bør aflægge Prøve paa, at han paa et eller andet Stryg- eller Taste-Instrument i en reen og tydelig Intonation og ordentlig Tact kan spille Kirke-melodier og Folkesange efter Noder, og at han saaledes er i Stand til, i Skolen, ved Hielp af samme, at vejlede og styre Børnenes Sangøvelser. 3) Hovedcharacteren ved Dimissionsexamen gives herefter i følgende Udtryk: 1) Udmærket Duelig. 2) Meget Duelig. 3) Duelig. 4) Ei Uduelig. Den bliver at uddrage af de, under samtlige ovennævnte 10 Rubrikker meddeelte, specielle Characterer, Sang derunder indbefattet, dog med den Undtagelse og nærmere Bestemmelse, som indeholdes i § 2 Litr. c. Iøvrigt bliver Examinandens Qualification til at fungere som Kirkesanger eller Organist ligesuldt, i Medfør af Seminarii-Regl. § 54, specielt at angive i Dimissionsattesten. Ligeledes skulle samtlige Special-Characterer stedse indføres i Dimissionsattesten. 4) Til at erholde Hoved-Characteren: Udmærket Duelig udfordres, at Examinanden i det mindste i det halve Antal Examinationsfag — hvoriblandt Religionskundskab stedse skal være, saavel som to af de i § 1 under Nr. 2—4 nævnte Fag — har faaet Characteren: Udmærket Godt og i de øvrige Characteren: Meget Godt. Dog hvis han, i eet eller flere enkelte Fag, kun har faaet Characteren: Godt, kan dette erstattes ved, at han, foruden det fornødne Antal af Characteren: Udmærket Godt, har erholdt denne Character for ligesaamange Fag, som de, hvorfor der kun er bleven ham tilkiendt Characteren: Godt. Imidlertid er dette uanvendeligt paa de, i § 1 under Nr. 1—4 nævnte, vigtigere Fag, hvori Examinanden, der, som anført, stedse bør have Udmærket Godt for Religionskundskab og for tvende af de øvrige, for det fjerde ikke mgæe have ringere Character, end: Meget Godt. 5) Til at erholde Hoved-Characteren: Meget Duelig udfordres, at Examinanden i det mindste i syv af samtlige Examinations-Fag og deriblandt i Religionskundskab og to af de i § 1 under Nr. 2—4 nævnte Fag har faaet Characteren: Udmærket Godt eller Meget Godt og i de øvrige Characteren: Godt. Dog skal den Examinand, som i et af de i § 1 under Nr. 5—10 nævnte mindre vigtige Fag kun

10 Apr. har faaet Characteren: Temmelig Godt, ogsaa kunne erholde Characteren Meget Duelig til Hovedcharacter, naar han, paa den anden Side, har et Udmærket Godt eller Meget Godt mere, end dertil ellers var fornødent. Ligeledes skal Mangel af det fulde Antal af Special-Characteren: Meget Godt kunne erstattes ved at Examinanden igjen for andre Fag har Characteren: Udmærket Godt, der da, i Forbindelse med Godt for et andet Fag, regnes lige med Meget Godt for to Fag; dog uden nogen Eftergivelse i hvad der oven er foreskrevet om de Fag, hvori Examinanden uomgiængeligt maa have enten Meget Godt eller Udmærket Godt. 6) Til at erholde Hovedcharacteren: Duelig udfordres, at Examinanden i intet Fag har mindre, end Characteren: Godt, eller, forsaavidt han i noget Fag — dog ikke i mere, end eet af de i § 1 Nr. 1—4 nævnte — kun har Characteren Temmelig Godt, da i ligesaamange Rubrikker har høiere Character, end Godt; hvorhos han dog, om han endog har Maadeligt for eet af de i § 1 under Nr. 5—10 nævnte Fag, kan erholde den her omhandlede Hovedcharacter, dersom han, for to andre Fag, har høiere Character, end: Godt. 7) For at kunne antages med Hovedcharacter: Ei Uduelig udfordres, at Examinanden i det mindste i fem Fag, hvoriblandt fredse Religionskundskab og eet af de i § 1 under Nr. 2—4 nævnte Fag maae være, har faaet Characteren: Godt, og i intet Fag mindre, end Temmelig Godt; med mindre han, foruden det fornødne Antal af Characteren: Godt, for dobbelt saamange Fag, som de, hvori han kun har faaet Characteren: Maadeligt, og blandt hvilke sidste desuden intet af de ovennævnte 4 vigtigere maa være, har erholdt en høiere Character, end Temmelig Godt, og han derhos ikke har: Maadeligt i flere end 2 Rubrikker. 8) Den Examinand, som i noget Examinations-Fag end ikke har erholdt Characteren: Maadeligt, kan ikke antages til Skolelærer. Imidlertid skal herfra den Undtagelse finde Sted med Hensyn til Gymnasik og Sang, at, naar der enten for begge eller eet af disse Fag ikke kan tillægges Examinanden Character, kan han vel ikke erholde en Dimissions-Attest, der ubetinget giver ham Udgang til Skolelærer-Embeder; men derimod kan

10 Apr. der, paa Begjæring, gives ham en, af hans øvrige Special-Characterer uddragen, Hovedcharacter, der hiemler ham Udgang til de enkelte Skolelærer-Embeder, hvortil hine Fag ikke gøres fornødne; dog at der udfordres et ikke ringere, end det foreskrevne, Antal af de til enhver Hovedcharacter fornødne Special-Characterer af den tilsvarende, eller af en høiere Grad, uagtet der ere færre Fag, hvori han har faaet Character. 9) Den, som, ved Dimissions-Examen, kun har erholdt tredje eller fjerde Character, kan ikke strax ansættes som fast Skolelærer; men han maa forinden have tient enten som Hielpelærer, Bi- eller Omgangs-Lærer, og det, hvis han har tredje Character, i det mindste i 2 Aar, og hvis han har fjerde Character, i det mindste i 4 Aar, samt derhos, efter denne Tids Forløb, godtgjøre, at han har anvendt den til at udvide sine Kundskaber og sin practiske Duellighed i Lærerfaget. Det paa-ligger til den Ende vedkommende Skoledirection, under Prøvetiden at føre nøiagtigt Tilsyn med, og anstille nøiagtig Undersøgelse om hans Flid og Duellighed i Embedsførelsen; og saafremt Kaldsretten til det Skolelærer-Embed, hvori han, efter den foreskrevne Tids Udløb, attraaer at erholde fast Ansættelse, tilkommer Andre, end Skoledirectionen, kan han ikke kaldes, med mindre han forklarer sig Skoledirectionens Vidnesbyrd om, at han dertil har viist sig qualificeret. 10) Ovenstaaende Bestemmelser træde strax i Kraft, dog saaledes at § 9 ikke bliver at anvende paa de allerede dimitterede Seminarister.

(Pl. ang. Kundgiørelse af Øvrigheds-Resolutioner, 10 Apr. 1841. Oph. na 10/4) hvorved en ellers myndig Person sættes i Umyndigheds-Tilstand samt af Opbud- og Fallit-Erklæringer. Cancell. [C. T. 321 jvfr. C. T. f. 1839 S. 966, Roesk. St. T. 659, 754 Bet. 3, og Bib. St. T. 370, 501 og Bet. 2].

Da det var anseet tvivlsomt, hvorvidt de Øvrigheds-Resolutioner, hvorved en forhen myndig Person gøres umyndig, saavel som Opbud- og Fallit-Erklæringer, for ubetinget at sætte Personen ud af Stand til med Retsvirkning at raade over sit Gods, behøve Kundgiørelse, har Kongen forelagt begge